Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deseto prošireno vijeće)

12. veljače 2025.*

„Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava (SRM) – Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Odluka SRB-a o izračunu *ex ante* doprinosâ za razdoblje doprinosa 2018. – Članci 4., 14. i 16. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 – Načelo dobre uprave”

U predmetu T-406/18,

de Volksbank NV, sa sjedištem u Utrechtu (Nizozemska), koji zastupaju A. Kleinhout, T. Waterbolk, P. Post i M. van Zandvoort, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), koji zastupaju D. Ceran i C. De Falco, u svojstvu agenata, uz asistenciju H.-G. Kamann, F. Louis i P. Gey, odvjetnici,

tuženika,

koji podupire

Europska komisija, koju zastupaju D. Triantafyllou i A. Steiblytė, u svojstvu agenata,

intervenijent,

OPĆI SUD (deseto prošireno vijeće),

u sastavu: A. Kornezov, predsjednik, E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (izvjestitelj) i L. Spangsberg Grønfeldt, suci,

tajnik: S. Jund, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 9. srpnja 2024.,

donosi sljedeću

* Langue de procédure: l’anglais.

Presudu

1 Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj Volksbank NV zahtijeva poništenje Odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) SRB/ES/2022/46 od 8. kolovoza 2022., kojom se povlači Odluka SRB/ES/SRF/2018/03 od 12. travnja 2018. o *ex ante* doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju (SRF) za 2018., u dijelu u kojem se odnosi na institucije navedene u Prilogu I. ovoj odluci, i o izračunu *ex ante* doprinosa tih institucija Jedinstvenom fondu za sanaciju (SRF) za 2018. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), u dijelu u kojem se odnosi na njega.

Okolnosti spora i činjenice nastale nakon podnošenja tužbe

2 Tužitelj, prijašnji SNS Bank NV, kreditna je institucija sa sjedištem u Nizozemskoj.

3 Grupa koju su 2016. činili SNS Bank i njegova dva društva kćeri, ASN Bank NV i RegioBank NV, bila je predmet restrukturiranja nakon kojeg je 31. prosinca 2016. društvo SNS Bank preuzelo ta dva društva kćeri, a 1. siječnja 2017. preimenovano je u Volksbank (u daljnjem tekstu: spajanje iz 2016.).

4 Preuzimanje društava ASN Bank i RegioBank (u daljnjem tekstu: preuzeta društva kćeri) 31. prosinca 2016. podrazumijevalo je povlačenje odobrenja za pružanje bankovnih usluga tih prvih dviju institucija, tako da je tužitelj 2017. ostao jedina institucija koja je bila obuhvaćena područjem primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1.).

5 Odlukom SRB/ES/SRF/2018/03 od 12. travnja 2018., SRB je, u skladu s člankom 70. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014, utvrdio *ex ante* doprinose Jedinstvenom fondu za sanaciju (SRF), (u daljnjem tekstu: *ex ante* doprinosi) za 2018. (u daljnjem tekstu: razdoblje doprinosa 2018.) institucija obuhvaćenih odredbama članka 2. u vezi s člankom 67. stavkom 4. te uredbe (u daljnjem tekstu: institucije), među kojima je i tužitelj.

6 Dopisom od 23. travnja 2018., De Nederlandsche Bank NV (DNB, Središnja banka, Nizozemska), u svojstvu nacionalnog sanacijskog tijela u smislu članka 3. stavka 1. točke 3. Uredbe br. 806/2014, naložio je tužitelju da podmiri svoj *ex ante* doprinos za razdoblje doprinosa 2018., kako ga je utvrdio SRB.

7 SRB je 8. kolovoza 2022. donio pobijanu odluku. U skladu s člankom 1. izreke te odluke, potonjom se povlači odluka iz točke 5. ove presude (u daljnjem tekstu: prvotna odluka) u pogledu institucija navedenih u Prilogu I pobijanoj odluci. Iz uvodnih izjava 15. do 18. pobijane odluke proizlazi da se njome nastoji otkloniti nedostatak u obrazloženju prvotne odluke koji je SRB utvrdio nakon presude od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB (C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601) i rješenja od 3. ožujka 2022., SRB/Portigon i Komisija (C-664/20 P, neobjavljeno, EU:C:2022:161), i od 3. ožujka 2022., SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, neobjavljeno, EU:C:2022:162).

Pobijana odluka

8 Pobijana odluka sadržava glavni dio koji je popraćen trima prilozima.

9 U glavnom dijelu pobijane odluke opisuje se postupak utvrđivanja *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2018., koji se primjenjuje na sve institucije.

10 Konkretnije, u odjeljku 6. navedene odluke, SRB je utvrdio godišnju ciljnu razinu navedenu u članku 4. Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima SRF-u (SL 2015., L 15, str. 1.) za razdoblje doprinosa 2018. (u daljnjem tekstu: godišnja ciljna razina).

11 SRB je objasnio da je tu godišnju ciljnu razinu utvrdio na osminu od 1,15 % prosječnog iznosa osiguranih depozita, izračunanog tromjesečno, svih institucija u 2017., kako je dobiven na temelju podataka koje su sustavi osiguranja depozita dostavili u skladu s člankom 16. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.).

12 U odjeljku 7. pobijane odluke SRB je opisao metodu za izračun *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2018.

13 U odjeljku 7. pobijane odluke SRB je također objasnio da institucije, osim onih koje su plaćale paušalni doprinos s obzirom na svoju manju veličinu, moraju platiti *ex ante* doprinos prilagođen njihovu profilu rizičnosti, koji je utvrđen u sljedećim glavnim koracima.

14 U prvoj fazi SRB je izračunao, u skladu s člankom 70. stavkom 2. drugim podstavkom točkom (a) Uredbe br. 806/2014, „osnovni godišnji doprinos” svake institucije. U svrhu tog izračuna SRB je najprije uzeo u obzir ukupne obveze predmetne institucije koje su uključivale, među ostalim, iznose regulatornog kapitala i osiguranih depozita (u daljnjem tekstu: ukupne obveze), kako su prikazane 31. prosinca 2016. Zatim je od ukupnih obveza oduzeo regulatorni kapital i prosjek osiguranih depozita te institucije 2016., koji se izračunava tromjesečno, kako bi dobio njezine neto obveze (u daljnjem tekstu: neto obveze). Naposljetku, SRB je neto obveze navedene institucije prenio na neto obveze svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica koje sudjeluju u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu (SRM).

15 Što se tiče, konkretnije, razdoblja doprinosa 2018., SRB je izračunao neto obveze dotičnih institucija i, prema tome, njihov osnovni godišnji doprinos, uzimajući u obzir iznos ukupnih obveza tih institucija na temelju podataka na dan 31. prosinca 2016. i oduzimanjem prosječnog iznosa osiguranih depozita, koji se izračunava tromjesečno, navedenih institucija tijekom 2016.

16 U skladu s člankom 5. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, SRB je isključio određene vrste obveza od neto obveza institucije koje treba uzeti u obzir za određivanje osnovnog godišnjeg doprinosa.

17 U drugom koraku izračuna *ex ante* doprinosa SRB je proveo prilagodbu osnovnog godišnjeg doprinosa profilu rizičnosti predmetne institucije, u skladu s člankom 70. stavkom 2. drugim podstavkom točkom (b) Uredbe br. 806/2014.

18 Zatim je SRB pribrojio sve osnovne godišnje doprinose prilagođene profilima rizičnosti kako bi dobio „zajednički nazivnik” koji se koristi za izračun dijela godišnje ciljne razine koji bi svaka institucija trebala platiti.

19 Naposljetku, SRB je izračunao *ex ante* doprinos svake institucije raspodjelom godišnje ciljne razine među svim institucijama na temelju postojećeg omjera između osnovnog godišnjeg doprinosa prilagođenog profilu rizičnosti, s jedne strane, i zajedničkog nazivnika, s druge strane.

Zahtjevi stranaka

20 Tužitelj u svojoj tužbi od Općeg suda u biti zahtijeva da:

– poništi prvotnu odluku u dijelu koji se na njega odnosi,

– naloži SRB-u snošenje troškova.

21 U podnesku od 26. rujna 2022., naslovljenom „Primjedbe koje se odnose na ponovno donošenje pobijane odluke u predmetu T-406/18” (u daljnjem tekstu: podnesak od 26. rujna 2022.), tužitelj usto zahtijeva da se uzme u obzir da se njegova tužba odnosi na poništenje pobijane odluke.

22 SRB od Općeg suda prvotno zahtijeva da:

– odbaci tužbu kao nedopuštenu;

– podredno, odbije tužbu kao neosnovanu;

– još podrednije, u slučaju poništenja, održi na snazi učinke prvotne odluke tijekom razdoblja od šest mjeseci od dana na koji će presuda postati pravomoćna;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

23 U svojim očitovanjima na podnesak od 26. rujna 2022. SRB usto od Općeg suda zahtijeva da utvrdi da je tužba postala bespredmetna i da je odbaci kao nedopuštenu.

24 Europska komisija od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu kao neosnovanu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

25 Tužitelj tvrdi da je SRB povrijedio više pravnih pravila kada je izračunao njegov *ex ante* doprinos za razdoblje doprinosa 2018. i, osobito, kada je primijenio metodu za izračun njegova osnovnog godišnjeg doprinosa. Konkretno, tužitelj prigovara SRB-u da je izračunao njegove neto obveze na temelju podataka povezanih s različitim datumima jer je SRB upotrijebio podatke nakon spajanja iz 2016. kako bi utvrdio ukupan iznos njegovih obveza, iako je djelomično upotrijebio podatke koji prethode tom spajanju kako bi odredio iznos njegovih osiguranih depozita. Takva je metoda stoga dovela do precjenjivanja njegovih neto obveza.

26 U prilog svojoj tužbi tužitelj iznosi pet tužbenih razloga, koji se temelje:

– prvi, na povredi članka 103. stavka 2. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.), članka 70. stavka 2. Uredbe br. 806/2014 i članka 4. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 s obzirom na to da su se za utvrđivanje tužiteljevih neto obveza koristili neusporedivi podaci;

– drugi, na povredi članka 103. stavaka 2. i 7. Direktive 2014/59 i članka 290. UFEU-a zbog toga što je Komisija „prekoračila” svoje ovlasti;

– treći, na povredi načela proporcionalnosti;

– četvrti, na povredi načela pravne sigurnosti

– peti, na povredi načela jednakog postupanja.

27 Najprije valja ispitati zapreke vođenju postupka koje je istaknuo SRB, a zatim tužbene razloge koje je istaknuo tužitelj.

Dopuštenost

28 U podnesku od 26. rujna 2022. tužitelj tvrdi da, s obzirom na to da se pobijanom odlukom ne rješava pravni problem koji je bio prisutan u prvotnoj odluci, odnosno upotreba neusporedivih podataka za izračun njegovih neto obveza, nije bilo potrebno prilagoditi njegovu tužbu u skladu s člankom 86. Poslovnika Općeg suda. Međutim, od Općeg suda zahtijeva da, u mjeri u kojoj je to potrebno, uzme u obzir da je ta tužba usmjerena i protiv pobijane odluke.

29 U svojim očitovanjima na podnesak od 26. rujna 2022. SRB je u biti istaknuo dvije zapreke vođenju postupka, prvu protiv tužiteljeva zahtjeva protiv prvotne odluke, a drugu protiv podneska od 26. rujna 2022.

Dopuštenost tužbenog zahtjeva protiv prvotne odluke

30 SRB tvrdi da je zahtjev usmjeren protiv prvotne odluke nedopušten jer je zahtjev za poništenje te odluke postao bespredmetan s obzirom na to da je ona povučena *ex tunc*.

31 Tužitelj je na raspravi izjavio da će odustati od svojih zahtjeva protiv prvotne odluke ako Opći sud utvrdi da je ta odluka povučena i zamijenjena pobijanom odlukom.

32 U tom pogledu valja istaknuti da se u uvodnoj izjavi 18. pobijane odluke navodi da je SRB smatrao prikladnim povući i zamijeniti prvotnu odluku u pogledu institucija navedenih u Prilogu I. pobijanoj odluci.

33 Tako se u članku 1. izreke pobijane odluke navodi da se tom odlukom „povlači” prvotna odluka u pogledu institucija navedenih u Prilogu I. pobijanoj odluci, pri čemu je tužitelj naveden u tom prilogu.

34 Nadalje, kao što to proizlazi iz članka 2. izreke pobijane odluke, njome se odobrava izračun *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2018., kako je izvršen u Prilogu I. toj odluci, s obzirom na to da je tim prilogom predviđen izračun takvog doprinosa i za tužitelja.

35 Konačno, pobijana odluka donesena je 8. kolovoza 2022. te je, u skladu s onim što se predviđa člankom 4. njezine izreke, stupila na snagu 12. travnja 2018., odnosno u trenutku stupanja na snagu prvotne odluke.

36 Iz prethodno navedenog proizlazi, kao što to tvrdi SRB, da je prvotna odluka povučena i zamijenjena pobijanom odlukom u pogledu tužitelja.

37 U tim okolnostima treba smatrati da je tužitelj na raspravi odustao od svojih zahtjeva protiv prvotne odluke. Stoga više nije potrebno ispitati argument o postojanju zapreke vođenju postupka koji je SRB istaknuo protiv tog zahtjeva.

Prilagodba tužbe

38 U svojim očitovanjima na podnesak od 26. rujna 2022. SRB tvrdi da tužitelj nije prilagodio svoju tužbu, tužbene razloge i tužbeni zahtjev s obzirom na donošenje pobijane odluke. S jedne strane, podnesak od 26. rujna 2022. ne može se smatrati podneskom kojim se vrši prilagodba u smislu članka 86. Poslovnika jer ne pokazuje namjeru tužitelja da prilagodi svoju tužbu. Taj je podnesak uostalom naslovljen „Primjedbe koje se odnose na ponovno donošenje pobijane odluke u predmetu T-406/18”, a ne „Podnesak kojim se vrši prilagodba”.

39 S druge strane, čak i pod pretpostavkom da se podnesak od 26. rujna 2022. može smatrati podneskom kojim se vrši prilagodba tužbe, on ne ispunjava uvjete dopuštenosti koji se primjenjuju na takve podneske. Naime, u podnesku od 26. rujna 2022. tužitelj nije nedvosmisleno prilagodio svoj tužbeni zahtjev sadržan u tužbi jer nije kvalificirao tužbene razloge istaknute protiv prvotne odluke kao tužbene razloge usmjerene protiv pobijane odluke.

40 U tom pogledu, iz članka 86. stavaka 1. i 2. primjenjive verzije Poslovnika proizlazi da, kad se akt čije se poništenje zahtijeva zamijeni ili izmijeni drugim aktom istog predmeta, tužitelj može, prije zatvaranja usmenog dijela postupka ili prije odluke Općeg suda o neprovođenju usmenog dijela postupka, prilagoditi tužbu kako bi se uzeo u obzir taj novi čimbenik. Prilagodba tužbe mora se izvršiti zasebnim aktom i u roku predviđenom člankom 263. šestim stavkom UFEU-a, u kojem se može zahtijevati poništenje akta koji opravdava prilagodbu.

41 U skladu s člankom 86. stavkom 4. točkama (a) i (b) Poslovnika, podnesak kojim se vrši prilagodba tužbe mora sadržavati, među ostalim, prilagođeni tužbeni zahtjev kao i, prema potrebi, prilagođene tužbene razloge i argumente.

42 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da, iako je posve opravdano postavljati određene formalne zahtjeve za prilagodbu tužbe, oni nisu sami sebi svrha, već, naprotiv, služe osiguravanju kontradiktornosti postupka i dobrog sudovanja. Međutim, bilo bi suprotno dobrom sudovanju i ekonomičnosti postupka zahtijevati da u svojem podnesku kojim se vrši prilagodba tužbe tužitelj,

koji je prilagodio svoj tužbeni zahtjev, ponovi tužbene razloge i argumente koji su istovjetni onima iznesenima protiv prvotno pobijanog akta (vidjeti presudu od 24. siječnja 2019., Haswani/Vijeće, C-313/17 P, EU:C:2019:57, t. 35. i 36. te navedenu sudsku praksu).

43 Članak 86. Poslovnika ne propisuje, osim toga, poseban naslov kako bi se akt tužitelja mogao smatrati podneskom kojim se vrši prilagodba tužbe u smislu te odredbe. Kako bi se ispitalo predstavlja li takav akt podnesak kojim se vrši prilagodba u smislu članka 86. Poslovnika, valja razmotriti njegovu bit.

44 Što se tiče, u ovom slučaju, podneska od 26. rujna 2022., s jedne strane, valja utvrditi da tužitelj u njemu ističe da je pobijanom odlukom povučena i zamijenjena prvotna odluka, upućuje na članak 86. Poslovnika i od Općeg suda zahtijeva da smatra da je njegova tužba usmjerena i protiv pobijane odluke.

45 S druge strane, tužitelj je u podnesku od 26. rujna 2022. tvrdio da se u pobijanoj odluci ne rješava pravni problem istaknut u ovom predmetu i da je čak i SRB u dopisu od 12. svibnja 2022., kojim je Opći sud obaviješten o njegovoj namjeri povlačenja prvotne odluke, naveo da pobijana odluka neće utjecati na sadržaj njegovih tužbenih razloga. Stoga je tužitelj naveo da nije smatrao potrebnim izmijeniti svoje tužbene razloge, kako su navedeni u tužbi.

46 Naime, kao što je to istaknuto u točkama 7. i 32. do 36. ove presude, pobijanom odlukom povučena je i zamijenjena prvotna odluka kako bi se ispravio njezin nedostatak u obrazloženju koji je SRB utvrdio nakon presude od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB (C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601) i rješenja od 3. ožujka 2022., SRB/Portigon i Komisija (C-664/20 P, neobjavljeno, EU:C:2022:161) i od 3. ožujka 2022., SRB/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, neobjavljeno, EU:C:2022:162).

47 Međutim, valja utvrditi da sama činjenica ispravljanja nedostatka u obrazloženju prvotne odluke ne utječe na središnje pitanje istaknuto u ovoj tužbi koje se odnosi na metodologiju koju je SRB upotrijebio za izračun tužiteljeva *ex ante* doprinosa i konkretnije za utvrđivanje njegovih neto obveza.

48 U tim okolnostima tužitelj je mogao smatrati da nije nužno da izmijeni tužbene razloge i argumente istaknute u prilog svojoj tužbi nakon donošenja pobijane odluke.

49 To vrijedi tim više jer je u podnesku od 26. rujna 2022. tužitelj izričito izjavio da želi zadržati svoju tužbu u cijelosti, u smislu da argumenti i tužbeni razlozi istaknuti u tužbi također vrijede protiv pobijane odluke.

50 Stoga podnesak od 26. rujna 2022. predstavlja podnesak kojim se vrši prilagodba tužbe koji ispunjava zahtjeve iz članka 86. Poslovnika.

51 S obzirom na prethodno navedeno, taj podnesak treba proglasiti dopuštenim i, slijedom toga, smatrati da se tužbom sada traži poništenje pobijane odluke u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Meritum

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 103. stavka 2. Direktive 2014/59, članka 70. stavka 2. Uredbe br. 806/2014 i članka 4. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 s obzirom na to da su se za utvrđivanje tužiteljevih neto obveza koristili neusporedivi podaci

52 Tužitelj prigovara SRB-u da je upotrijebio podatke povezane s različitim datumima za izračun njegovih neto obveza jer je SRB dobio iznos njegovih ukupnih obveza na temelju podataka na dan 31. prosinca 2016., iako je iznos njegovih osiguranih depozita izračunao prema tromjesečnom prosjeku za 2016. Slijedeći takav pristup, SRB je povrijedio članak 103. stavak 2. Direktive 2014/59, članak 70. stavak 2. Uredbe br. 806/2014 i članak 4. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63.

53 Naime, zbog spajanja iz 2016. između tužitelja i preuzetih društava kćeri, ukupne obveze koje se temelje na tužiteljevim podacima na kraju godine uključivale su njegove obveze, kao i obveze tih društava kćeri, dok SRB time što je zadržao tužiteljev prosječni iznos osiguranih depozita nije uzeo u obzir osigurane depozite tih institucija tijekom prvih triju tromjesečja. SRB stoga nije oduzeo sve osigurane depozite uključene u tužiteljevu bilancu na dan 31. prosinca 2016., što je protivno logici oduzimanja navedenih depozita.

54 Osim toga, na temelju takve metode izračuna tužiteljevih neto obveza SRB nije pravilno ocijenio njegovu činjeničnu situaciju. Konkretno, SRB se oslonio na podatke nakon spajanja iz 2016. kako bi izračunao svoje ukupne obveze, uzimajući tako također u obzir obveze preuzetih društava kćeri. Suprotno tomu, kako bi utvrdio iznos osiguranih depozita, oslonio se na podatke koji su djelomično prethodili tom spajanju i koji se stoga odnose samo na situaciju tužitelja, a ne na situaciju navedenih društava kćeri. Međutim, takva metoda ne može odražavati tužiteljev stvarni profil rizičnosti jer je dovela do precjenjivanja njegove veličine i povezanog rizika.

55 Usto, SRB pogrešno tvrdi da njegova metoda proizlazi iz primjenjivih propisa. Naime, ta metoda nije propisana ni člankom 4. stavcima 1. i 2. ni člankom 14. stavcima 1. i 4. ni člankom 16. Delegirane uredbe 2015/63.

56 SRB ističe da tužiteljeva argumentacija nije osnovana.

57 Kao prvo, SRB je primijenio istu metodu za sve institucije, tako da svojom argumentacijom tužitelj u biti zahtijeva da se prema njemu postupa drukčije nego prema drugim institucijama. Međutim, takvo postupanje ne bi bilo opravdano.

58 Kao drugo, metoda izračuna osiguranih depozita, kako je primijenjena u pobijanoj odluci, u skladu je s člancima 4., 5., 14. i 16. Delegirane uredbe 2015/63.

59 Kao treće, tužitelj ne može utvrditi na koji se način SRB-ovim izračunom povređuje članak 103. stavak 2. Direktive 2014/59 ili članak 70. stavak 2. Uredbe br. 806/2014. Njegova argumentacija temelji se samo na tvrdnjama koje se temelje na apstraktnim načelima dosljednosti i pravičnosti.

60 Kao četvrto, upotreba prosječnog iznosa osiguranih depozita omogućuje da se osigura preciznij način izračuna *ex ante* doprinosa od onoga izvršenog na temelju ukupnog iznosa osiguranih depozita na kraju kalendarske godine.

61 Uvodno valja podsjetiti na to da je Komisija donijela Delegiranu uredbu 2015/63 na temelju delegiranja ovlasti koje joj je zakonodavac Europske unije dodijelio člankom 103. stavcima 7. i 8. Direktive 2014/59 kako bi, među ostalim, pojasnila pojam prilagodbe *ex ante* doprinosâ profilu

rizičnosti institucija i obveze u području pružanja informacija. Ta je delegirana uredba postala primjenjiva na temelju članka 70. stavka 6. Uredbe br. 806/2014 na izračun *ex ante* doprinosâ prikupljenih na temelju te uredbe.

62 Ovim tužbenim razlogom tužitelj osporava prvi korak u izračunu *ex ante* doprinosa i, konkretno, metodu koju je SRB upotrijebio za utvrđivanje svojih neto obveza u svrhu izračuna svojeg osnovnog godišnjeg doprinosa.

63 U tom pogledu, iz uvodnih izjava 27., 28. i 31. pobijane odluke kao i iz SRB-ovih izjava na raspravi proizlazi da je SRB, kako bi izračunao tužiteljeve neto obveze i, prema tome, njegov osnovni godišnji doprinos, upotrijebio, s jedne strane, iznos ukupnih tužiteljevih obveza na dan 31. prosinca 2016., pri čemu se tako oslonio na podatke nakon spajanja iz 2016. i, s druge strane, prosječni iznos njegovih osiguranih depozita, koji je tromjesečno izračunan tijekom 2016., pri čemu je taj iznos stoga određen na temelju podataka koji su u velikom dijelu prethodili navedenom spajanju.

64 Tužitelj tako tvrdi da je SRB, time što je primijenio metodu opisanu u točki 63. ove presude, povrijedio članak 103. stavak 2. Direktive 2014/59, članak 70. stavak 2. Uredbe br. 806/2014 i članak 4. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63. Usto, time što tvrdi da primjena navedene metode nije omogućila SRB-u da pravilno uzme u obzir njegovu činjeničnu situaciju i stvarni profil rizičnosti, on zapravo tvrdi da je SRB trebao primijeniti navedene odredbe s obzirom na načelo dobre uprave, koje od tijela Unije zahtijeva da pažljivo i nepristrano ispitaju sve relevantne elemente predmetnog slučaja.

65 Kako bi se ocijenila osnovanost te argumentacije, najprije valja podsjetiti na to da iz članka 4. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 proizlazi da je na SRB-u da izračuna *ex ante* doprinos svake institucije na temelju informacija koje je potonja dostavila u skladu s člankom 14. te delegirane uredbe.

66 U članku 14. stavku 1. Delegirane uredbe 2015/63 navodi se da institucije SRB-u dostavljaju posljednje odobrene financijske izvještaje koji su bili dostupni najkasnije 31. prosinca godine koja prethodi razdoblju doprinosa (u daljnjem tekstu: godina N-1). Uz te financijske izvještaje potrebno je priložiti mišljenje ovlaštenog revizora ili revizorskog društva.

67 Međutim, valja utvrditi da se, s obzirom na vrijeme potrebno za dovršetak takvih financijskih izvještaja, te informacije u pravilu odnose na pretposljednju godinu koja prethodi razdoblju predmetnog doprinosa ili, u iznimnim okolnostima, na obračunsku godinu koja je započela tijekom te pretposljednje godine i završila tijekom godine N-1 (u daljnjem tekstu, za ta dva razdoblja: referentna godina N-2).

68 Tako iz zajedničkog tumačenja članka 4. stavka 1. i članka 14. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 proizlazi da je na SRB-u da izračuna *ex ante* doprinose na temelju informacija o posljednjim odobrenim i potvrđenim godišnjim financijskim izvještajima koji su dostupni 31. prosinca godine N-1 (vidjeti u tom smislu presudu od 14. studenoga 2019., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, t. 42.), s obzirom na to da se te informacije odnose na financijske izvještaje koji se odnose na referentnu godinu N-2.

69 U tom kontekstu SRB tvrdi da članak 4. stavak 2. te članci 5. i 16. Delegirane uredbe 2015/63 sadržavaju naznake o trenucima referentne godine N-2 koji su relevantni za određivanje iznosa osiguranih depozita koji se oduzima od ukupnih obveza u okviru izračuna osnovnog godišnjeg

doprinosa. Konkretnije, prema SRB-ovu mišljenju, iz navedenih odredbi proizlazi da takvi trenuci odgovaraju potrebama tromjesečja referentne godine N-2, tako da je na njemu da za navedeni izračun uzme u obzir prosječan iznos osiguranih depozita tijekom te godine, koji se izračunava tromjesečno.

70 Kako bi se ispitao ovaj tužbeni razlog, nije potrebno ocijeniti omogućuju li članak 4. stavak 2. te članci 5. i 16. Delegirane uredbe 2015/63, odnosno obvezuju li oni, SRB da uzme u obzir takav prosječan iznos osiguranih depozita u svrhu izračuna osnovnih godišnjih doprinosa.

71 Naime, iz tužiteljevih pismena proizlazi da on nužno ne osporava upotrebu prosječnog iznosa osiguranih depozita, izračunanog tromjesečno, za izračun neto obveza, nego da prigovara SRB-u, prije svega, da je koristio podatke povezane s različitim trenucima u svrhu tog izračuna.

72 U tim okolnostima valja ispitati može li SRB, kada uzima u obzir prosječni iznos osiguranih depozita, izračunan tromjesečno, referentne godine N-2 za potrebe izračuna neto obveza, istodobno uzeti u obzir za taj isti izračun iznos ukupnih obveza, kako je iskazan na kraju referentne godine N-2, a ne prosječni iznos ukupnih obveza izračunan na tromjesečnoj osnovi, s obzirom na to da taj iznos ukupnih obveza uključuje i iznos osiguranih depozita (vidjeti točku 14. ove presude).

73 U tom pogledu valja istaknuti da ni članak 4. stavak 1. ni članak 14. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63 ne sadržavaju posebne zahtjeve u pogledu pitanja je li SRB pri utvrđivanju neto obveza dužan uzeti u obzir iznos ukupnih obveza na kraju referentne godine N-2 ili njihov prosječni iznos tijekom te godine. Takvi zahtjevi ne proizlaze ni iz jedne druge odredbe Delegirane uredbe 2015/63, Direktive 2014/59 ili Uredbe br. 806/2014.

74 Slijedom toga, valja utvrditi da se člankom 4. stavkom 1. i člankom 14. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63 SRB-u dodjeljuje diskrecijska ovlast u pogledu relevantnog trenutka za određivanje iznosa ukupnih obveza u svrhu izračuna neto obveza.

75 Međutim, kako bi se poštovala ravnoteža ovlasti koja je svojstvena institucionalnoj strukturi Unije, takvu diskrecijsku ovlast, koju je Komisija povjerila SRB-u, treba jasno odrediti i njezino korištenje mora biti predmet strogog nadzora s obzirom na objektivne kriterije koji proizlaze iz propisa kojima je SRB vezan (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 18. lipnja 2024., Komisija/SRB, C-551/22 P, EU:C:2024:520, t. 70. i 72.).

76 Stoga osobito valja osigurati da je SRB izvršavao navedenu diskrecijsku ovlast u skladu s višim pravnim pravilima i, konkretnije, u skladu sa svrhom i općom strukturom pravnog akta koji čini njegovu pravnu osnovu, odnosno Direktive 2014/59 (vidjeti točku 61. ove presude) kao i s općim načelima prava, kao što je načelo dobre uprave (vidjeti u tom smislu presude od 30. rujna 2010., EMI Group, C-581/08, EU:C:2010:559, t. 42.; od 26. svibnja 1998., Costacurta/Komisija, T-177/96, EU:T:1998:109, t. 45. i od 3. listopada 2019., BASF i REACH & colours/ECHA, T-806/17, neobjavljena, EU:T:2019:724, t. 79.).

77 U tom pogledu, s jedne strane, valja podsjetiti na to da načelo dobre uprave, kako je utvrđeno u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nameće institucijama i tijelima Unije obvezu pažljivog i nepristranog ispitivanja svih relevantnih elemenata konkretnog slučaja (vidjeti u tom smislu presude od 21. studenoga 1991., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, t. 14.; od 9. rujna 2008., Bayer CropScience i dr./Komisija, T-75/06, EU:T:2008:317, t. 84. i od 23. rujna 2009., Estonija/Komisija, T-263/07, EU:T:2009:351, t. 99.).

78 S druge strane, osnovni godišnji doprinos, kako je predviđen člankom 103. stavkom 2. Direktive 2014/59 i člankom 70. stavkom 2. drugim podstavkom točkom (a) Uredbe br. 806/2014, temelji se na razmjernom iznosu neto obveza svake institucije u odnosu na neto obveze drugih institucija. Takav omjer stoga odražava opću strukturu sustava *ex ante* doprinosa, prema kojoj osnovni godišnji doprinos mora prije svega odražavati veličinu svake institucije ovisno o njezinim obvezama.

79 Taj isti zahtjev proizlazi iz pripremnih akata Direktive 2014/59, a osobito na stranicama 58. i 59. procjene učinka od 6. lipnja 2012. priložene prijedlogu koji je doveo do donošenja te direktive [SWD(2012) 166 final], u kojima se navodi da izračun osnovnih godišnjih doprinosa s obzirom na obveze institucija omogućuje procjenu njihove veličine, tako da se tim izračunom nastoji osigurati da velike institucije uplaćuju veće doprinose.

80 Važnost uzimanja u obzir te veličine istaknuta je i u uvodnoj izjavi 5. Delegirane uredbe 2015/63, u kojoj se izričito navodi da *ex ante* doprinos mora odražavati veličinu dotičnih institucija. Kako proizlazi iz te uvodne izjave, što je institucija veća to je veća vjerojatnost da bi u slučaju poteškoća SRB mogao smatrati da je u javnom interesu da provede njegovu sanaciju i da koristi SRF kako bi se osigurala učinkovita primjena instrumenata sanacije.

81 U tom je kontekstu Opći sud već presudio da osnovni godišnji doprinos treba odražavati veličinu institucija kako bi se osiguralo da se SRM-u osiguraju dostatna financijska sredstva za učinkovitu primjenu sanacijskih instrumenata i da se institucije potiču na primjenu manje rizičnih načina poslovanja smanjenjem, među ostalim, svojih neto obveza (vidjeti u tom smislu presudu od 20. prosinca 2023., Banque postale/SRB, T-383/21, EU:T:2023:845, t. 175. i 176.).

82 U tim je okolnostima na SRB-u da izračuna osnovne godišnje doprinose tako da dovoljno precizno odražavaju veličinu dotičnih institucija kao i rizik povezan s njihovim obvezama, tako da institucije koje imaju značajne obveze plaćaju više *ex ante* doprinose od institucija s ograničenim obvezama – podložno prilagodbi tih doprinosa s obzirom na dotične pokazatelje rizika – i da institucije budu potaknute na primjenu načina poslovanja koji su manje rizični smanjenjem, među ostalim, iznosa njihovih neto obveza.

83 Međutim, iako metoda opisana u točki 63. ove presude u pravilu može dovoljno precizno odražavati veličinu dotičnih institucija, može se dogoditi drukčije u određenim posebnim slučajevima do kojih može doći kada se ukupne obveze i osigurani depoziti određene institucije znatno mijenjaju tijekom referentne godine N-2, što nadilazi uobičajene fluktuacije takvih obveza tijekom godine. Taj razvoj može, među ostalim, biti posljedica promjene u strukturi navedene institucije, poput one nastale spajanjem ili preuzimanjem.

84 Stoga, ako se SRB nađe u takvoj posebnoj situaciji, iz načela dobre uprave proizlazi da je dužan pažljivo i nepristrano ispitati sve relevantne elemente predmetnog slučaja u okviru izvršavanja svoje diskrecijske ovlasti navedene u točki 74. ove presude.

85 Slijedom toga, kada institucija SRB-u podnese konkretne, brojčane i provjerljive podatke iz kojih proizlazi da su se zbog znatne promjene njezine strukture tijekom referentne godine N-2 ukupne njezine obveze i iznos njezinih osiguranih depozita znatno promijenili, tako da metoda izračuna neto obveza više ne odražava njezinu veličinu na dovoljno precizan način, SRB je dužan uzeti u obzir takve elemente kako bi se uvjerio da izračun neto obveza dotične institucije poštuje zahtjeve navedene u točkama 75. do 82. ove presude.

86 U ovom slučaju najprije valja utvrditi da je spajanje iz 2016. između tužitelja i preuzetih društava kćeri imalo za posljedicu to da se 31. prosinca 2016. iznos ukupnih obveza tužitelja znatno povećao jer je za razliku od prvih triju tromjesečja 2016. uključio iznose ukupnih obveza i osiguranih depozita navedenih društava kćeri.

87 Nadalje, kako bi izračunao tužiteljeve neto obveze i stoga njegov osnovni godišnji doprinos, SRB se oslonio na metodu opisanu u točki 63. ove presude, prema kojoj je upotrijebio iznos ukupnih tužiteljevih obveza na temelju podataka na dan 31. prosinca 2016., dok je za iznos osiguranih depozita koji se oduzimaju od ukupnog iznosa obveza uzeo u obzir prosječan iznos njegovih osiguranih depozita, izračunan tromjesečno, tijekom 2016.

88 Stoga, što se tiče osiguranih depozita koji su oduzeti od ukupnog iznosa obveza u okviru izračuna tužiteljevih neto obveza, metodom opisanom u točki 63. ove presude samo se djelomično uzelo u obzir spajanje iz 2016. Naime, kao što to proizlazi iz bilješke br. 22 pobijane odluke, SRB je zbrojio četiri iznosa osiguranih depozita koje je tužitelj imao na kraju svakog tromjesečja 2016. te je zatim podijelio ukupan iznos s četiri kako bi dobio njihov tromjesečni prosjek. Slijedom toga, što se tiče prvih triju tromjesečja 2016., SRB je uzeo u obzir samo tužiteljeve osigurane depozite a da pritom nije uključio osigurane depozite preuzetih društava kćeri. SRB je tek za kraj posljednjeg tromjesečja te godine, nakon spajanja iz 2016., uzeo u obzir iznos tužiteljevih osiguranih depozita koji je uključivao i iznos osiguranih depozita tih društava kćeri. Iz toga slijedi da se iznos tužiteljevih osiguranih depozita, koji je bio oduzet od ukupnog iznosa njegovih obveza u svrhu izračuna neto obveza, sastojao samo od oko jedne četvrtine osiguranih depozita koje su navedena društva kćeri držala tijekom 2016.

89 Suprotno tomu, što se tiče utvrđivanja iznosa ukupnih tužiteljevih obveza, SRB se oslonio samo na stanje ukupnih obveza na dan 31. prosinca 2016., odnosno na iznos koji je proizišao iz spajanja iz 2016. Tako nije uzeo u obzir iznose ukupnih tužiteljevih obveza na kraju prvih triju tromjesečja 2016., koji nisu uključivali ukupne obveze preuzetih društava kćeri. Iz toga slijedi da je iznos ukupnih tužiteljevih obveza obuhvaćao ukupne obveze tih društava kćeri, s obzirom na to da je taj iznos uključivao i ukupne tužiteljeve osigurane depozite na dan 31. prosinca 2016., uključujući sve osigurane depozite navedenih društava kćeri (vidjeti točku 14. ove presude).

90 Iz prethodno navedenog proizlazi da se u SRB-ovu izračunu tužiteljevih neto obveza prva sastavnica te transakcije, odnosno izračun ukupnih obveza, u potpunosti temeljila na tužiteljevoj situaciji nakon spajanja iz 2016., dok se drugi sastavni dio te iste transakcije, odnosno izračun iznosa njegovih osiguranih depozita, koji je zatim trebalo oduzeti od ukupnih obveza, u velikom dijelu temeljio na tužiteljevoj situaciji prije tog spajanja. U tim okolnostima i uzimajući u obzir opseg izmjene svih tih obveza spajanjem iz 2016., takav izračun neto obveza nije dovoljno precizno odražavao tužiteljevu veličinu i, prema tome, povezani rizik.

91 Iz toga slijedi da SRB nije uzeo u obzir sve relevantne elemente ovog slučaja u okviru izvršavanja svoje diskrecijske ovlasti navedene u točki 74. ove presude kako bi se uvjerio da se izračunom tužiteljevih neto obveza poštuju zahtjevi navedeni u točkama 75. do 82. ove presude.

92 Slijedom toga, SRB je izvršio svoju diskrecijsku ovlast kojom je raspolagao u okviru izračuna tužiteljeva osnovnog godišnjeg doprinosa na način kojim se povređuje članak 4. stavak 1. Delegirane uredbe 2015/63, kako se tumači u skladu s člankom 103. stavkom 2. Direktive 2014/59 i člankom 70. stavkom 2. drugim podstavkom točkom (a) Uredbe br. 806/2014 te načelo dobre uprave.

93 Argumenti koje je istaknuo SRB ne dovode u pitanje taj zaključak.

94 Kao prvo, pod pretpostavkom da je, kao što to tvrdi SRB, bio dužan, na temelju članka 4. stavaka 1. i 2., članka 5. i članka 16. Delegirane uredbe 2015/63, uzeti u obzir prosječan iznos osiguranih depozita, izračunan tromjesečno, u svrhu izračuna tužiteljevih neto obveza, tim mu se odredbama ipak ne nalaže da u okviru tog izračuna uzme u obzir podatke koji se odnose na različite trenutke.

95 Kao drugo, SRB ne može opravdati primjenu metode iznesene u točki 63. ove presude nastojanjem da se osigura dosljednost metode izračuna neto obveza s metodom koja se primjenjuje na određivanje godišnje ciljne razine.

96 Naime, čak i pod pretpostavkom da je takvo razmatranje relevantno, SRB je bio dužan, s obzirom na načela navedena u točkama 82. do 85. ove presude, uzeti u obzir tužiteljevu specifičnu situaciju kako bi se uvjerio da izračun njegovih neto obveza dovoljno precizno odražava njegovu veličinu.

97 Kao treće, SRB tvrdi da upotreba prosječnog iznosa osiguranih depozita, koji se izračunava tromjesečno, omogućuje borbu protiv zlouporaba određenih računovodstvenih mjera, oportunističkih ponašanja, kratkoročnih učinaka i sezonskih vrhunaca.

98 Međutim, nije utvrđeno po čemu bi takva okolnost mogla spriječiti SRB da uzme u obzir prosječni iznos drugih kategorija obveza, izračunan tromjesečno, pod uvjetom da su mu podaci koji se odnose na taj iznos bili stavljeni na raspolaganje i da su uvjeti navedeni u točki 85. ove presude bili ispunjeni.

99 S obzirom na prethodno navedeno, valja prihvatiti prvi tužbeni razlog i poništiti pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja a da pritom nije potrebno ispitati ostale tužbene razloge.

Vremensko ograničenje učinaka presude

100 SRB od Općeg suda zahtijeva da u slučaju poništenja pobijane odluke održi na snazi njezine učinke do njezine zamjene ili barem tijekom razdoblja od šest mjeseci od dana kada je presuda postala pravomoćna, jer je, s obzirom na to da je tužitelj i dalje obvezan doprinositi SRF-u, povrat u očekivanju donošenja nove odluke neprimjeren.

101 U tom je pogledu SRB na raspravi pojasnio da bi poništenje bez zadržavanja vremenskih učinaka pobijane odluke moglo ugroziti dobro funkcioniranje Uredbe br. 806/2014, Direktive 2014/59 i Delegirane uredbe 2015/63 jer valja uzeti u obzir ne samo iznos tužiteljeva *ex ante* doprinosa nego i sve doprinose koje SRF može vratiti u sličnim okolnostima.

102 Tužitelj je na raspravi naveo da se ne protivi eventualnom vremenskom ograničenju učinaka pobijane odluke ako je Opći sud poništi.

103 U skladu s člankom 264. drugim stavkom UFEU-a, Sud može, ako to smatra potrebnim, navesti koji se učinci akta koji je proglasio ništavim moraju smatrati konačnima. Kako bi izvršio ovlast koja mu je dodijeljena tim člankom, sud Unije uzima u obzir poštovanje načela pravne sigurnosti i drugih javnih ili privatnih interesa (vidjeti presudu od 25. veljače 2021., Komisija/Švedska, C-389/19 P, EU:C:2021:131, t. 72. i navedenu sudsku praksu; vidjeti u tom smislu i presudu od 22. prosinca 2008., Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, t. 122.)

104 Tako se članak 264. drugi stavak UFEU-a osobito tumačio na način da se njime dopušta, zbog razloga pravne sigurnosti, ali i zbog razloga kojima se želi izbjeći nedosljednost ili nazadovanje u primjeni politika koje provodi ili podržava Unija, da se učinci poništenog akta održavaju na snazi tijekom razumnog roka (vidjeti presudu od 27. siječnja 2021., Poljska/Komisija (T-699/17, EU:T:2021:44, t. 61. i navedenu sudsku praksu).

105 Što se tiče, konkretnije, područja prikupljanja *ex ante* doprinosa, sud Unije održao je na snazi učinke poništenih akata kada bi povrat takvih doprinosa, nakon navedenog poništenja, mogao SRF-u uskratiti financijska sredstva koja se mogu pokazati nužnima za osiguranje stabilnosti europodručja i financijske stabilnosti Unije. To je osobito mogao biti slučaj ako je SRB bio dužan platiti, osim iznosa *ex ante* doprinosa institucije koja je podnijela tužbu, iznose *ex ante* doprinosa drugih institucija koje su podnijele sličnu tužbu ističući isti tužbeni razlog kao i onaj prihvaćen u predmetnoj tužbi (vidjeti u tom smislu presude od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, t. 177. i od 10. travnja 2024., Dexia/SRB (*Ex ante* doprinosi za 2022.), T-411/22, u žalbenom postupku, EU:T:2024:216, t. 70. do 74.).

106 U ovom slučaju valja utvrditi, s jedne strane, da je iznos *ex ante* doprinosa koji bi tužitelju trebalo vratiti za razdoblje doprinosa 2018., nakon poništenja pobijane odluke, ograničenog opsega u usporedbi s ukupnim iznosom financijskih sredstava kojima SRF raspolaže.

107 S druge strane, upitan na raspravi, SRB nije identificirao druge predmete u kojima su druge institucije, osim tužitelja, podnijele sličnu tužbu jer su se nalazile u situaciji usporedivoj s onom u ovom predmetu i ističući isti tužbeni razlog kao onaj prihvaćen u ovoj tužbi.

108 Stoga ništa ne upućuje na to da će SRB, uz ograničeni iznos tužiteljeva *ex ante* doprinosa, platiti i iznose *ex ante* doprinosa drugih institucija koje su podnijele sličnu tužbu.

109 Slijedom toga, nije utvrđeno da bi poništenje pobijane odluke s trenutačnim učinkom moglo ugroziti stabilnost europodručja i financijsku stabilnost Unije.

110 U tim okolnostima ne treba prihvatiti SRB-ov zahtjev da se održe na snazi učinci pobijane odluke u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

Troškovi

111 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da SRB nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, u skladu s njegovim zahtjevom.

112 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, Komisija će snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deseto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) SRB/ES/2022/46 od 8. kolovoza 2022. kojom se povlači Odluka SRB/ES/SRF/2018/03 od 12. travnja 2018. o *ex ante* doprinosima Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2018., u dijelu u kojem se odnosi na institucije navedene u Prilogu I. ovoj odluci, i o izračunu *ex ante* doprinosa tih institucija Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2018., poništava se u dijelu u kojem se odnosi na društvo Volksbank NV.**

2. **SRB će, uz vlastite troškove, snositi i troškove društva Volksbank.**

3. **Europska komisija snosit će vlastite troškove.**

Kornezov Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 12. veljače 2025.